

Publicerad 2016-10-23 09:24 av Nanna X

Mel. Uppför en backe och nerför en bro

Nerför en trappa och genom en port - en drömvisa

Upp till en skola som jag skulle se

polaren visade jag hängde med

hej hå jag hängde med

fast höften var gisten och skev

Nerför en trappa och bar på en stol

jag följde efter och polaren drog

usch vad polaren drog

ja det var ett slit och ett knog

Två grobianer dök upp i en gång

jag tyckte dom kunde ta nästa gång

hej hå ta nästa gång

och bära med styrka och sång

Då sade polaren stopp och belägg

gossarna är ena riktiga ägg

usch fy riktiga ägg

ja särskilt den där som har skägg

Bjässen med skägget var polarens son

två meter lång och såg ut som ett fån

voj voj ja som ett fån

på skolan så långt hemifrån

Polarn var borta och jag gled iväg

nerför en snöig och vinterhal väg

hej hopp oj vad jag gled

men stannade sen med besked

Framför en hage där det gick en tjur

hungrig var han och en riktig filur

usch fy hjälp vilket djur

bet bara i tyget - sån tur!

Jag drog iväg, tjuren efter förstås

han bet sig fast, ville ej komma loss

nej ej alls släppa loss

och alla de glodde på oss

Jag skrek på hjälp och då kom det ett gäng

hjälppte mig upp på ett tak med en sväng

hej hopp svängelisväng

och tjuren han släppte sitt häng

Såg genom fönstret en underlig sal

mattor på golv, mosaiken var sval

en sån underlig sal

gick runtom och såg en portal

Blekaste flickan låg vid denna port

jag sökte efter en snabb teleport

hej hopp gick ju som smort

det skulle jag inte ha gjort

Jag for i sängen med flickan hemåt

trasdockan följde visst med på vår stråt

hej hå hopp och förlåt

för när vi kom fram blev det gråt

Flickan var delad och kluven i tre

det var en syn som man knappt ville se

ack ve nakna var de

de två som låg där strax breve

Blekflickan levde men gossen var kall

storflickan flåsade i alla fall

pust flämt i alla fall

de kramades där i vår hall

Gossen var liten och kramen var hård

fara för livet på gränsen till mord

hej hå sant var mitt ord

vi särade på denna hjord

Gossen kom åter till livet, blev varm

storflickan miste nu hela sin charm

usch fy eländig arm

så trasig och skev hennes barm

Just när vi tänkte att flickan gett upp

sträckte hon foten och sparka sin tupp

hej hopp gossen spratt upp

ja än fanns det liv i vår trupp

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nanna X med Poeter.se id #27346 innehar upphovsrätten